

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. רָקִיחַ יְהוֹדֶיךָ הַבּוֹק אֶרֶץ
אֲחֵר וְיָקֵךְ דֹּר בְּרִבּוֹנוֹתָ
חֲתוּמֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִיָּמִין
בְּסוּבֹת אֵישׁ בֵּית י וְחֲתוּ
בְּסוּבֹת הַבְּתִינִים שְׁמִירֵי הַקֶּף
אֵת כָּל הַקֶּף מִבְּמֵאֵב בֵּית
מִלִּים כ ב
2. וְחֲתוּמֵם עַל מִזְוֹת
בֵּיתָךְ וּבִשְׁעֶיךָ;
דְּבִירֵי ו
3. וְחֲתוּמֵם עַל מִזְוֹת
בֵּיתָךְ וּבִשְׁעֶיךָ;
דְּבִירֵי א
4. וְעָבֵר י לִנְלֻף אֶת מִצְרַיִם
וְהָרָא אֶת הָרָם עַל
וְהַשְׁקִיעָה וְעַל שְׁנֵי הַמִּזְוֹת
וְקָסָה י עַל הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן
וְהַשְׁחִיתָ לְכָל אֵל חֲתוּמֵם
נִלְנֵף שְׁמוֹת כ כ
5. וְיִמְנֹעַ לָהֶם בְּרוּךְ שְׁמוֹ
וְיִקְרָא אֵלֵי אֵת כָּל הַדְּבִירִים
וְהָרָא וְאֵלֵי כָתֵב עַל הַסֵּפֶר
בְּרוּךְ י
6. יִמְנֵי לָהֶם יֵלֵךְ

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה אפי' דרגלי וס' ומשמש בחדר אחד
תדיר: (3) ד"ה מימין בנו
וס' קיר נפוץ של מדרה
וכתוב אצל המזבח מימין
בבוא אלמל: (1) ד"ה משה
המזבח למזבח אחת ששם:
(ד) ד"ה להלן וס' ספר
בכירותה הפס' ולא"כ מ"ה
והלהלן וס' האנשים הפס'
ולא"כ מ"ה טעם לדורות
אבל משה מלך:

מוסף רש"י

[illegible]

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

וְיִסְכַּח כָּרִב וְשֹׂמֵל לְחֹמֶר. וְיִמְצָר מִזֶּה לְמִיּוֹהֵר דָּס"י כָּרִיב וְיִסְכַּח לֹל הַסָּתוּם מִן הַכִּיּוֹם לְעַלְיָה. וְזֶה דְרָכְךָ י"א אֲרוּבָה בְּחֹמֶר הָעֲלִיָּה וְעֵינֶיךָ לֵה מִן הַכִּיּוֹם בְּחֹמֶר וְעֵינֶיךָ ד' מִחֲמֹל כָּרִיב הַמַּעֲלֹת לְמַטְעָה כְּדִי שֶׁלֹּא יֵרֵד אִדָּם מִן הָעֲלִיָּה לְבִית י' אִם בְּרֹשׁוֹת בְּעִלְיָה וְעֵינֶיךָ פֶּתַח בְּחִמְיוֹת וְכִי עֵינֶיךָ בְּנִי

ארעתא דגנינה הוה דר
 כרבה ורב יוסף ורב א
 לחומרא ^א והילכתא
 איתמר לול ^ב פתוח מ
 הונא אם כיש לו פתח
 אם יש לו ב' פתחין חיי
 פפא ששמע מינה מדר
 דאית ליה ארבעה בא
 פשיטא לא צריכא אף
 אמר אמירב האי כ
 במוזהא אמר ליה רב
^ד ליה פצימין א"ל
 איקלע לבי מר שמוא
 דלא הוה ליה אלא
 ועבידא ליה מוזהא
 דאמר ר"מ מימין משמ
 דתניא ביתך ביאתך מ
 הימין או אינו אלא מ
 תלמודא אמר רבה י
 דבי עקר איניש כרעי
 שמואל בר אחא קמ
 דרבא בר עולא אמר
 הכהן ארון אחד ויקב
 אצל המזבח מימין בב
 שמה הכהנים שומרי
 המובא ביה ה' מאי ר
 אלא פצימין אחד ר"מ

פוסטריין ¹ מאי טעמא שר
אני מענט מוזות שר
לומר הי ריבי אחר
למוזה ² אחת דברי
המשקוף ועל שתי ה
מקום שנאמר מוזות
וכתבתם יכול יכתבה
מימין ³ משע כסוב למוזה ⁴ .

[illegible]

דיאטע ש"מ דרך יסין לביאה: [ש] צפתי של מורח אלמא כל דבר הנחנן דרך ביאה צריך ליתנו מימין כי
נספר בדיו ולא כסס ולא בסיקרא הסיד והשאר נמחק: [ש] דמשמע וכתבתם על הפך: [ס] ואין. כתיבה
כתיבה כתוב זאת וזכרן כספר. ובי סית ענין אלקין ולא עין אמנים ואית בנט נמי אמאי לא בעי
נגליל. ואליבא דרבנן האי ספר כרייתא לספירה בעלמא אור דאחא ואית אדרבה בנט ופירש
אלא מירושא בעלמא: תרי"ח: [ס] וצעות. א

לד.

מִתֵּר כֶּשֶׁתוֹא אוֹמֵר מוֹחוֹת בִּפְרִשָׁה שֵׁנִי שֶׁאֵין ח"ו. מִשְׁמַע קֵצֶה דְּכִמְדִּי מוֹחוֹת מִלֵּא בִּב' וַיִּיָּן וְלֹא מוֹחוֹת חֶסֶד דֵּלֵא יִדִּי יִשְׁמַעֵל אִתּוֹ לִיִּי אֵם לְמִקְוִיִּת בְּרִישׁ סִתְדִּירִין וְדָף ד': גְּבִי טִעֲמֵת וַיִּסְוֶהוּ אֵין רִאִיָּה מוֹזֵה דֵּה"נ אֶשְׁכַּח רִ"ע לֵאמֹר לִיִּי אֵם לְמִקְוִיִּת וְהִבִּיִּל לְנִטְוֹתֵי וַיִּפְרֹק לִי חֶסֶד שֶׁנֶּה

דא אביי ורבא עבדי
י עבדי רב ושמואל
רב ושמואל לחומרא
נבית לעלייה אמר רב
חד חייב במוזהא אחת
כשתי מוזות אמר רב
הונא האי אינדרנא
חייב בארבע מוזות
על גב ה דרגיל חייב
תחת דאקרנא חייב
שי לאמימר והא לית
י פצימי רב ^ה פפא
חזא ההוא פיתחא
צעים אחד משמואלא
כמאן כר"מ אימר
ל מי אמר מאי היא
הימין אתה אימר מן
השמין אתה אימר מן

וּבְתֵבָתָם אִמֶּר קָרָא כְּתִיבָה
תָּמָה וְהוֹדִיר עַל
מוֹנוֹת. צִרְךָ הוּא לְנֶרְשָׁה דְּכִמְיָה
תָּמָה לֵאלֹה מִלִּימֵר אִמֶּר קָרָא
וּבְתֵבָתָם וְהוֹדִיר עַל מוֹנוֹת הֵי"ן
כְּתִיבָה דְּהֵסֵם וּבְתֵבָתָם עַל הָאֲנָשִׁים וְלֹא
אֲמִינִין וּבְתֵבָתָם וְהוֹדִיר עַל הָאֲנָשִׁים אֵלֶּה
מִכְתִּיבָה תָּמָה דְּרִישׁ כְּדִפְרִישׁ הַקּוּטֹנִר
דְּכִמְיָה תָּמָה שֶׁלֹּא שִׁיבָה עַל הָאֲנָשִׁים
לְפִי שֶׁלֹּא מִתְקִימָתָא מ"ד:

חייב במוזה וחכמים
בבן מ'זוהות כתיב מ'ט דר' מאיר דתניא מ'זוהות שומע
כשהוא אומר מ'זוהות בפרשה שניה שאין תלמוד
ביו ואין ריבוי אחר ריבוי אלא למעט מעטו הכתוב
ישמעאל ר'ע אומר אינו צריך כשהוא אומר ר'על
זוהות ת"ל שתי מה ת"ל שתי זהו בנה אב
ינו אלא אחת עד שיפרט לך הכתוב שתיים ת"ד
ל האבנים נאמר כאן כתיבה ונאמר להלן כתיבה מה
על הספר או כלך לדרך זו נאמר כאן כתיבה ונאמר
ל האבנים אף כאן על האבנים נראה למי דומה דנין
מכתיבה הנהגה לדורות ואין דנין כתיבה הנהגה
דנהגה לדורות וכמו שנאמר להלן ויאמר להם ברוך
בריהם האלה ואני כותב על הספר בדיו אמר ליה רב
אשי רחמנא אמר על מ'זוהות ואת אמרת נילף כתיבה
תם כ'כתיבה תמה והדר על המ'זוהות ומאחר דכתיב
ה למה לי אי לא גזירה שוה ה' הוה אמינא ליכתבא
קמ"ל: ארבע פרשיות שבתפלין מעכבות זו את זו
פשיטא אמר רב יהודה אמר רב לא צ"נצרכא אלא
מי פשיטא לא נצרכא אלא לאידך דרב יהודה דאמר
ל אות שאין גייל מוקף לה מארבע רוחותיה פסולה:
ת"ר

מה במחוזות: ג"פ. כתיבה כתיבה: ליכתבא אאניס. יחקקה
יפא צלורת הפתח ואיקיים כתיבה תמה והדר על המחוזות:
לטטפת

ה'ס"ד והשאר נמחק: פו) מה"ד נאמר לחלוץ: ז) מה"ד כמו שנאמר לחלוץ (חזיתו וכדיו במקום): יח) כפי הסברה: יט) כותביו. אלמא לא בעינן ספר וברקאמר ספר כי: כג) מושה. וההם ספר ממש בעינן ולא ע"י הלף ככל הגי' כיון דכתיב בספר יח"ל הרהם והיא איצטריך ספר כירחות לכלל ופטר וכלל ודיבני כל מקצתי דנין כתיב המבואר, אבל מוזה ספר המבואר כפני כמסוה וספר המלך ואל יזכיר גס ש"י ומוזה מפורשת כהוא חלל כגון איז מפורש כתיבה מה יזכיר כי:

(א) ובר"ה הג' בספרי כפ' ואלחנן ר' יצחק אומר אל"ל אכן הנב"א ו"ל שם שהנהיגו הגיה דל

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

שנאמר, להלן ואני כותב על האבנים א"נ מכתובה דס"ח ימי לפרט אליבא דרבי יוסי נה כתיבה המבוארת ואינה

(א) וידיה הגי' בספרי כפ' ולאחזקו ר' יצחק אומר אי"ל אכן הגר"א ז"ל שם שהגהותיו הניח דל"ל ר"ע וכמו הגי' דלכאן ע"ש.